

„Skambina“ Jolitos Vaitkutės ir Andriaus Mamontovo instaliacija

tvirtadienį Šiaulių fotografijos muziejaus galerijoje iš Joniškio kilusi kūrėja Jolita Vaitkutė ir Andrius Mamontovas atė instaliacija „Skambina“.

Instaliacijai sukurti menininkė naudojo ir senuosius laidinius telefonus. Juos šviesos fone galerijos erdvėje iš laidų sukurta moters figūra, laidai silueto driekiasi žemyn, dalis jų susiję su raudonais laidiniais telefonais. Instaliacija atgyja, kai telefonai pradeda skambėti, o trumpi garsai sugrupuoti į vientisą muziką, sukurta A. Mamontovo.

„Laidiniai telefonai yra užvaldę gyvenimą ir erdves, įrodė ne kartą pasigirdę žmonių buičiai ir renginio dalyviams. Dalyviai nepaleido telefonų iš rankų ir įamžino instaliaciją bei jos pristatymą.“

Informacinis nuovargis skatina užsimešines erdves. Pranešimų nenumai, skrydžio režimas, aplinka trukdyti – tai smulkūs skydai, kuriuos statome prieš išorės triukšmą. Stenimės tvarkytis su dirgikliais, bet kai iš jų tiesiog per garsus. Dabartinėybė nebeleidžia išlikti užsivėrus, ji atima intervenciją ir sugražina pamirštas temas. Net ir norėdami, negalime šios informacijos iki galo blokuoti. Dirgikliai tampa aeties vėl realūs. Viskas, ką galime padaryti – konvertuoti nerimą į kasdieną, suteikti jam žmogišką formą ir nakti su juo gyventi“, – šiais žodžiais apibūdinama instaliacija.

Specialiai Fotografijos muziejaus erdvinė instaliacija „Skambina“ papildyta A. Mamontovo fotografijomis. Nespaltose ir raukose įamžintas ištuštėjęs Vilniaus miestas per karantiną.

Instaliacija „Skambina“ – visą birželį šio jaunimo muzikos festivalio „Šiauriniai 2022“ dalis.

Fotografijos muziejaus galerijoje instaliacija bus eksponuojama iki rugpjūčio mėnesio.

„Šiaulių krašto“ inf.

Jolitos Vaitkutės ir Andriaus Mamontovo instaliacija „Skambina“.

Jolita Vaitkutė – garsi instaliacijų, performansų, portretų kūrėja, naudojanti netradicines medžiagas: maisto produktus, įvairius daiktus.

Instaliacijoje skamba Andriaus Mamontovo sukurta muzika.

„Laiptų galerijoje“ atidaroma Alberto Veščiuono paroda

antradienį Šiauliuose, „Laiptų galerijoje“, atidaroma dailininko Alberto Veščiuono (1921–1976), tapyto ir artimųjų vadinto tapyto. A. Veščiuono darbų paroda, skirta 100-osioms jo gimimo dienoms. Pristatyme dalyvaus menotyrininkas dr. Vidas Vaitkus.

Alberto Veščiuono Valstybės šventėje bus pristatytas ir pagerbtas vienas iš geriausių (ypač kolorito prasme), tapyto dėmesio nesulaukęs, tačiau išėivijos menininkas.

Alberto Veščiuono gimęs, 1940–1943 m. Kauno Vytauto Didžiojo universitete, 1944–1949 metais Vilniaus universitete ir Vakarų Berlyne 1959 metais. Šeš-

dešimtmetyje architektūrą studijavęs (taip pat kaip laisvas klausytojas Štutgarto meno akademijos Willi Baumeisterio studiją lankęs), Niujorko studentų meno lygoje (The Art Students League of New York), Willo Barnetto klasėje 1951–1953 metais mokėjęs dailininkas išsiskyrė prieštaringa – klasikinio modernizmo (postimpresionizmo) ir avangardinio abstrakčiojo ekspresionizmo (tašizmo) derme bei darna.

Menininkas surengė personalines parodas: 1956 metais Villerfranche-sur-Mer (Prancūzija) ir Vakarų Berlyne 1959 metais. Šeš-

dešimtmetyje vasaras A. Veščiuono praleisdavo Provanse, ten nutapytos ypač individualios – kupinos siautulingo potėpio ir aistringos spalvos, kompozicijos.

Vokiečių dailės istorikas Adolf Jannasch teigė: „Tapytojas, atskleidždamas naujas vaizduotės sferas, savo darbuose buria būties praeitį ir ateitį. Jo tapyboje būdą greičiausiai būtų galima pavadinti moderniuoju baroku, paremtu senųjų meistrų niuansų ir formų gausingumu“ /Penki Alberto Veščiuono laišškai Albinui Elskui, Kultūros barai, 2001, nr. 6, p. 31/.

Pasak Vaidos Ščiūgienės: „Me-

nininko kūrybą sunku išprausti į kartais, regis, įprastus stilistinių krypčių rėmus. Viena vertus, jo meninis mąstymas tarsi krypta abstraktumo linkme, kita vertus, dailininko kūriniai nėra grynos abstrakcijos. Juose yra ir konkrečios realybės ženklų, išnyrančių iš ekspresyvių, deformuotų pavidalų bei nervingų linijų vingrybių“ /7 meno dienos, 2001 05 18, nr. 20/.

Jau susiformavusio, tačiau žinias dar gilinančio kūrėjo ieškojimai ypač puikiai atsispindi bičiuliui Žibuntui Mikšuiui 1949–1952 metais rašytuose laiškuose. Jie, kaip ir A. Veščiuono vizualieji darbai, publikuoti 2006 metais V. Ščiūgienės parengtame ir VDA leidyklos išleista menininko albume.

Deja, A. Veščiuonas neįsitvirtino meno pasaulyje, aštuntajame dešimtmetyje, apimtas rezignacijos, nustojo kurti. 1976 metų kovo 15 dieną mirė, ištiktas širdies smūgio, savo darbovietėje – architektūros biure prie braižomojo stalo.

VDA muziejuje saugomas nemažas pluoštas A. Veščiuono piešinių, tapybos darbų ir memorialijų. Parodoje „Laiptų galerijoje“ pristatoma dalis šių eksponatų.

Pernai buvo minimos vieno savičiausių ir vienišiausių menininkų šimtosios gimimo metinės.

„Laiptų galerijos“ inf.

Eksponuojami Sigito Burneckio ekslibrisai

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešosios bibliotekos Meno ir muzikos skaitykloje (III a.) eksponuojama menininko Sigito Burneckio ekslibrisų paroda.

Sigitas Burneckis gimė 1952 metų rugpjūčio 10 dieną Stalmonų kaime, Radviliškio rajone. 1971–1976 metais studijavo Šiaulių pedagoginiame institute (dabar VU Šiaulių akademija), įgijo piešimo, braižybos ir darbų mokytojo specialybę. Nuo 2005 metų – Lietuvos karikatūristų asociacijos „Humor Sapiens“ narys. Kuria karikatūras, ekslibrisus, akvareles, tapybą. Linoraižinio ir šilkografijos technikomis sukūrė apie 150 ekslibrisų.

Pirmuosius ekslibrisus sukūrė studijų metais. Tai buvo šriftiniai darbai. Daugiausia kuria karikatūras, todėl humoristinis atspalvis kartais persikelia ir į ekslibrisą.

„Aš esu maištininkas. Man visuomet formato per mažai. Man visą laiką reikia, kad kažkas kažkur išlįstų, ką nors praplėstų, – apie save sako autorius. – Man ypač šilti ekslibrisai su etnografiniais elementais, gyvūnais, gamtos akcentais. Galima rasti nemažai sąsajų tarp miniatiūros ir ekslibriso. Mažame formate reikia sutalpinti koncentruotą informacijos kiekį apie asmenybę, įvykius. Ekslibriso, kaip meno kūrinio, egzistavimo praplėtimas leidžia jį išimti iš knygų ir pristatyti parodų erdvėse, spausdinti ne tik ant popieriaus, bet ir ant kitų medžiagų, pavyzdžiui, audinio.“

Paroda veiks iki liepos 27 dienų.

Parengta pagal bibliotekos inf.

Vyko chorinės muzikos šventė

Liepos 2 dieną Šiaulių kultūros centre vyko tradicinė chorinės muzikos šventė „Ramios, malonios vasaros naktys“.

Renginyje dalyvavo chorinės muzikos kultūrą puoselėjantys kolektyvai: Šiaulių „Dagilėlio“ dainavimo mokyklos 1-os klasės berniukų choras (mokytoja R. Koržanovienė, koncertmeisterė L. Girskienė), Kelmės kultūros centro mišrus vokalinis ansamblis (vadovė D. Miklovičienė, koncertmeisteris A. Šurna), Šiaulių rajono savivaldybės kultūros centro mišrus choras „Ventus“ (vadovė H. Mockienė, koncertmeisterė D. Streckienė) ir Šiaulių kultūros centro kamerinis choras „Vasara“.

Chorinės muzikos šventė „Ramios, malonios vasaros naktys“ Šiaulių kultūros centre organizuojama nuo 2004 metų ir per šį laikotarpį jau tapo vienu iš tradicinių vasaros akcentų chorinės muzikos mylėtojams. Tradicinį renginį organizuoja Šiaulių kultūros centro kamerinis choras „Vasara“, jam nuo 2002 metų vadovauja meno vadovas Kornelijus Luotė.

Lietuvoje chorinis dainavimas turi senas tradicijas. Nacionalinis chorų atgimimas, prasidėjęs XIX a. pabaigoje ir XX a. pradžioje, iki šių dienų yra neatskiriama Lietuvos kultūros sudėtinė dalis bei viena žymiausių ir labiausiai žmones vienijančių meno sričių.

Parengta pagal Kultūros centro inf.